

[Annelise Gottfredsen]

og administrationens smidighed er af altovervejende betydning for befolkningens forståelse for disse forholdsregler. Vi mener imidlertid, at en regulering på disse områder er nødvendig, og vi kan stemme for lovforslaget.

Therkel Christensen (CD):

Jeg skal først udtrykke sympati for den nye miljølov, men i CD har vi stadig nogle betænkeligheder. Vi havde ved anden behandling stillet ændringsforslag til § 49, hvorefter adgang til privat område – også for politiet – ikke ifølge denne lov kan foregå uden retskendelse. Det lykkedes os ikke at få dette ændringsforslag igennem. Det betyder altså, at man nu med denne lov i hånden kan komme ind på privat område uden retskendelse med politiets hjælp. Konsekvensen heraf er, at CD ikke kan stemme for lovforslaget trods nok så megen sympati for indholdet i dette, og det betyder, at gruppens flertal vil undlade at stemme.

Karl Møller (DKP):

Når kommunisterne stemte imod den revisionsbestemmelse, som lå i ændringsforslaget, så skyldes det først og fremmest, at vi ikke på nogen måde ønsker en revision af denne lov. Vi ønsker den faktisk et så kort liv som overhovedet muligt.

Hermed har jeg allerede afsløret, at vi vil stemme imod dette nye lovforslag. Det vil vi, fordi det efter vores mening er en dårlig lov og det også er en farlig lov. Hvis man bare tager den for dens pålydende, så er der jo mange passager, som ser pæne og tilforladelige ud, men netop når det drejer sig om miljølovgivning, så ved vi af erfaring, at den praktiske virkelighed ser noget anderledes ud end selve de gode formål og den pæne udformning, som ligger i lovene.

Det er en dårlig lov, fordi den ikke imødekommer det enorme behov, der faktisk er, for en systematisk registrering og kontrol med de efterhånden 70.000 stoffer, som i dag bruges i produktionen og på landets arbejdspladser, og de mange, som hvert år kommer til. Mange tusinde af disse stoffer er kemikalier, hvis indvirkning såvel på det ydre miljø, på plante- og dyrelivet, som på den menneskelige organisme vi kun ved lidt eller ofte slet ingenting om, og loven gør faktisk intet

for at samordne og koordinere den viden, som vi allerede nu har på området.

Det er også en dårlig lov, fordi den i ét og alt er tilpasset erhvervslivets ønsker. Der tages større hensyn til virksomhedernes profitkrav, end der tages til den menneskelige sundhed og sikkerhed ved omgangen med disse kemikalier. Det ser man af, at der i praksis først gribes ind, når skaderne er sket og konstateret. For at sige det hårdt og brutalt med ordene fra en aktiv miljøkonsulent i fagbevægelsen, så skal der faktisk noget nær lig på bordet, før denne lov træder effektivt i funktion.

Jeg tror, at miljøministeren udmærket er klar over, at det ikke er en særlig god lov, at det er en utidssvarende lov, han her får vedtaget. Den indfrier på ingen måde de krav og ønsker, som han selv og miljøstyrelsen må have til en så vigtig ny lovgivning. Men det er åbenbart den pris, som man på den ene side må betale for EF-medlemskabet, som jo ensretter og harmoniserer dette lovområde ned på et niveau, som dansk fagbevægelse og forbruger- og miljøorganisationerne er klare modstandere af, og det er vel også den pris, som man på den anden side må betale for regeringsmakkerskabet med et parti, som står for erhvervslivets interesser i forbindelse med denne lov, og som faktisk har fået alle sine intentioner igennem.

Det er ikke længere siden end i mandags, at en stor miljøkonference indkaldt af Arbejdernes Fællesorganisation i København i en udtalelse vendte sig imod principperne i denne lov og dermed gik ind for alle de krav og alle de ønsker, som lå i vores ændringsforslag, om forhåndsgodkendelse, fuldstændig varedeklaration og om en lovgivningsmæssig uafhængighed af EF på dette område. Ingen af disse ting er jo tilgodeset i denne lov.

Jeg tror faktisk, at mange socialdemokratiske folketingsmedlemmer, i hvert fald de, der har rod i fagbevægelsen, med den største ulyst stemmer ja til dette lovforslag. Det gælder dem, som kender til den store indsats, som ikke mindst igennem de sidste 10 år er gjort fra mange aktive organisationers side for at motivere medlemmerne til større opmærksomhed over for de mange miljøfarer, og som må kæmpe ganske urimelig hårdt med arbejdsgivere om helt selvfølgelige ting som bedre sundhed og sikkerhed i arbejdslivet på grund af en til dels utilstrækkelig lov-